

[H. C. Tøft.]

vor opfattelse indebærer, at mange muligheder for nyt initiativ fra eksportørernes side udelukkes, idet der herefter næppe bliver mange, der på privat basis vil gøre forsøg på at sælge til nye markeder, hvor de løber risikoen for, at den indsats, de har øvet på et nyt marked for at opnå et salg, en skønne dag glider fra dem helt eller delvis. Af hensyn til afsætningen af danske landbrugsvarer til gavn for den danske landmand må vi beklage, at sådanne perspektiver åbnes. Det, vi har brug for i dag, er ikke mindst nyt initiativ på nye markeder, og det er forkert at ændre loven, som det nu bliver tilfældet, for det fremmer ikke afsætningsmulighederne. Nye eksportører vil dårlig kunne komme til, og mange nye eksportører vil overhovedet ikke forsøge på at tage et nyt initiativ. Vi kan derfor ikke medvirke til gennemførelsen af det ændringsforslag, jeg her har nævnt, og vi vil stemme imod det, når det kommer til afstemning her i salen.

Vi har ønsket, at der i det udvalg, som skal administrere det såkaldte dispositionsfond, kommer repræsentanter for de private handlende og for industrien ud fra ønsket om, at så mange gode råd og erfaringer som muligt herigennem kan komme afsætningen af landbrugsvarer til gode. Vi er altså tilfredse med, at man på dette område er kommet vore ønsker i møde, men det er dette til trods ikke muligt for os at medvirke til ændringen af denne paragraf, da der samtidig er foretaget en anden ændring af paragraffen, idet det næstsidste punktum i landbrugsministerens oprindelige forslag er ændret på en sådan måde, at der åbnes mulighed for og adgang til at anvende dispositionsfondens midler på en diskriminerende måde.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen rejste spørgsmålet om og ville høre begrundelsen for, at vi ikke kunne medvirke til denne ændring af lovforslaget. Jeg har delvis sagt det her, men for yderligere at belyse det vil jeg sige, at hvis vi tænkte os, der i en gade i en by boede to malermestre, hvoraf den ene ikke arbejdede særlig godt og derfor ikke kunne klare sig, hvorimod den anden sagtens kunne, ville det efter vor opfattelse være forkert at give statsmidler til den, der klarede sig dårligt, fordi man derigennem også skadede den, der klarede sig godt.

Og overført til eksporten vil det sige, at hvis man til et land har to danske eksportører, hvoraf den ene har oparbejdet et marked, og nu kommer der en anden eksportør, som også vil oparbejde et marked, så bør man efter vor opfattelse ligebegunstige de to eksportører, man kan efter vor opfattelse ikke diskriminere den ene i forhold til den anden.

Jeg kunne i den forbindelse have lyst til at rejse det spørgsmål: hvorfor har den højtærede landbrugsminister ændret i sin lovgivning på dette område? Der stod jo udtrykkeligt i landbrugsministerens oprindelige lovforslag: fondens midler må ikke anvendes på en sådan måde, at det kan skade andre erhvervsdrivende. Er det den højtærede landbrugsministers mening gennem denne ændring at kunne og ville skade andre erhvervsdrivende? Selv om han altså imødekommer os, hvad angår handelens og industriens placering i administrationen af denne dispositionsfond, er den sidstnævnte ændring af en sådan art, at vi heller ikke kan medvirke til ændringsforslag nr. 6 til § 6, og hvis dette ændringsforslag kommer til afstemning, vil vi undlade at stemme.

De af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag kan vi heller ikke medvirke til, medens vi vil stemme for de øvrige ændringsforslag, stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af hele udvalget.

Den placering, landbruget har fået i den såkaldte helhedsløsning, giver mig anledning til til sidst at sige, at vi kan ikke have store forventninger om, at vilkårene i den kommende tid vil bedre sig sådan, at de her trufne foranstaltninger vil være tilstrækkelige til at bevare og udbygge det aktiv for Danmark, som landbrugerhvervet er og vil være i fremtiden. Vi tror derfor, det må gå sådan, at vi inden den 2 års periodes udløb, som bemyndigelsesloven dækker over, på ny her i den lovgivende forsamling må vende tilbage til landbrugets mange problemer, hvis man ønsker at bevare et sundt og konkurrencedygtigt landbrugs-erhverv, der kan bringe meget af den valuta hjem, som samfundet har brug for. Vi tror ikke, andre befolkningsgrupper kan undvære den indsats, der øves af det danske landbrug.

Derfor må vi også se fremad her i folketinget, når vi skal lovgive på disse områder.